

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 10. februarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstna ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Kaj bo z našim denarjem?

Ko je stara Avstrija razpadla v nove države, je imel njen papirnat denar povsod enako vrednost. Ker pa je izginila država, ki je te bankovce izdala in kakor pravimo, za nje dobra stala, zato je vrednost papirnatega denarja naenkrat padla, v isti meri pa je rastla draginja. Nove države so bile prisiljene nekaj storiti. Najbolj kunštni so bili na Dunaju in v Budapešti. Tam so bili stroji za tiskanje bankovcev, papirja so tudi hvala bogu imeli dovolj, namazali so stroje in jih pognali, da so tekli in tiskali noč in in dan nove bankovce. Ne samo milijoni, temveč cele milijarde tega papirja so frfotale med svet, denar, za katerega ni nihče jamčil kakor falirana Avstro-ogrška banka. Čim več pa je denarja, tem manjša je njegova vrednost. Zato je draginja le še bolj rastla, bankovci je niso mogli dohiti. Bilo je, kakor če lovi pes mačko: čim bolj teče pes, tembolj beži mačka, in ko misli pes, da jo pograbi, pa mu šine mačka na drevo.

Ker je torej v nemški Avstriji bilo denarja vedno več, nasproti pa blaga, posebno živeža vedno manj,

med tem ko je Jugoslavija ena izmed tistih redkih dežel, ki imajo vsaj živeža dovolj, tako da ga lahko še drugam izvažamo, pač pa ni natisnila nobenega novega denarja, zato je ob sebi umevno, da je naš denar moral postati več vreden ko nemški. To je nemški Mihel tudi kmalu zavohal in začel je svoj denar spravljati v naše kraje in bogve koliko bi nam ga bil še navlekel, da nismo svojega denarja žigosali. To je bilo jeze in smeha pri Nemcih! Toda naša krona je začela rasti in Nemci so nas posnemali in so tudi žigosali svoj denar. Nemci pa so še nadalje tiskali bankovce in jih utihotapljali v naše dežele, zato je naša vlada napravila drugi veliki korak: jugoslovansko žigosane bankovce je še enkrat označila za svoje s tem, da jih je kolekovala in obenem izrekla, da prevzame jamstvo za nje cela Jugoslavija. Pri tem so potegnili 20% bankovcev iz prometa, to je, če si dal kolekovati 100 kron, si dobil 80 kolekovanih kron, za 20 kron pa neko potrdilo ali priznanico. Spominjate se še, kakšen hrup so Nemci zagnali. Vaše aržete žinjajo raubat. In vpili so, kakor če svinjo kolješ. Toda kaj se je zgodilo? Naenkrat je vrednost našega denarja nepričakovano poskočila: za 100 naših kron dobiš okroglo

240 nemških kron.

Toda pot do končne ureditve denarnega vprašanja je ne le pri drugih državah, temveč tudi pri nas še dolga in težavna in gre od postaje do postaje. Ravnokar je izdal minister za finance, Veljkovič razglas, kjer napoveduje, da pride v kratkem nova zamenjava. Enkrat za vselej se moramo rešiti teh nesrečnih kron, ki so že vse razdrapane, poleg tega pa so bistveno enake kakor avstrijske. Zato se bodo krone zamenjale z novim denarjem, ki ga izda Narodna banka cele države. Ker nam bodo Nemci hoteli v zadnjem trenutku še svoje krone vtihotapiti k zamenjavi, zato bo čas zamenjave jako kratek in že zdaj opozarjamo naše ljudi, da so pripravljeni in takoj ubogajo. Ne dajte se zopet begati! Pozneje bo vse jamranje in javkanje zastoj.

Pa še nekaj nam je minister javno obljubil: Pri tej zamenjavi ne bo nobenih odbitkov, pa tudi tistih 20%, ki so se zadnjič odtegnili, ni izgubljenih, temveč država jih prizna za svoj denar in jih bo takoj po zamenjavi bankovcev izplačala.

Iz vsega tega se vidi, kako težavna in dolga je pot do končne ureditve našega denarnega vprašanja, tako da se sami ministri med seboj

PODLISTEK.

Jezik, želodec, vojska in papagaj.

Čudno je marsikaj na človeku, tako na primer zveza med jezikom in želodcem. Čimbolj je želodec prazen, tembolj mrtev je jezik, narobe pa je pri polnem želodcu živ kakor sam vrab. Opazi se lahko to že pri otrocih, ki tembolj kričijo, čim bolj so siti.

Pa tudi mnogi odrastli so taki otroci.

Nemci so prav dobro poznali to zvezo. „Den Brotkorb höher hängen“, so rekli. Tako so delali proti nam med vojsko, istotako pozneje folkerverovci, pa je vse utihnilo. Jeziki so samo za zobmi — sline požirali.

Kakor hitro pa je Jugoslavija zopet prinesla moke, špeha, klobas i. t. d. takoj so začeli jeziki regljati: „Ja pa tobaka ni“. Prišel je tobak: „ja pa cukra ni“. Pride cukur: „ja, pa kofeja ni“. Pride kofe, špilce, žrebli, vse pride: „ja, pa ni tako kakor prej“.

Ja, ljudje božji, veliko premore

Jugoslavija, tega pa ne more, da bi vsakega izmed vas položila v zibelko nazaj. Nasprotno, kolesa se morajo mazati, da ne škripljejo. Pa čudno, bolj ko se to mahno človešče kolesce — jezik — maže, bolj cvili!

Aha, že imama „ta pravo“! Če se kolesa preveč mažejo, potem se tudi prehitro sučejo. Tako bo tudi pri jezičkih. Zato nauk: „Den Brotkorb höher hängen“.

Jezik pa ima še drugo lastnost, tisto, ki jo kažejo parkeljni ob sv. Miklavžu: predol je navadno. Čisto prav, da sta sv. Miklavž in hudič v zvezi. Tudi za to so imeli Nemci zdravilo, ki ga pa mi ne upoštevamo. „Die Zunge stutzen“ ali pa „Maulkorb“.

Daj sosedu klobaso, hitro se bo oglasil tretji: „zakaj pa meni ne daš?“ Hočeš kaj prav dobrega storiti, takoj se bo stegnil jezik in pritaknil svojo hudobijo vmes. In ta jezik sikne včasih čez devet gor in devet jezer, da ne veš, v čigavih ustih tiči. Potem ga je seveda tudi štucati težko.

Kot pritaklino ženske si navadno mislimo škarje. Prav dobro poznajo sebe — stoj jezik! — druge prav

dobro poznajo in vejo, da je treba jezike sproti štucati. Zato bi priporočali škarje moškim — zmiraj prav pridejo le vprašajte žnidarje!

Ko bi mogel človek vse naštetih kar je jezik hudega storil! Tako je enkrat Francoz rekel Nemcu: „Tvoj jezik je samo za konjske hlapce“. Nemški jezik nato seveda tudi ni počival, ampak je pognal vse svoje vojake s škarjami — a ne — s puškami proti Francozu. No in konec je bil ta, da so nam podrli Francozi humberški most, odgnali živino in šli s svojim jezikom nazaj za zobe, oziroma za svoje meje. Mi smo pa imeli faluto, draginjo, glad, ena njiva (pogačarca) se je prodala za šarkel pogače, tudi zavoljo jezika — seveda, da bi bil živ ostal.

Nemški jezik pa se je otrešel konjskega hleva, zlezal je v palače, baronov, grofov in cesarjev, ter se je zdel tako imeniten, da je začel vpiti: „deutsch über alles“. Kakor volki, ki ne trpijo zraven sebe nikogar, ki ne zna njihove šprahe tuliti.

Mi smo imeli seveda „Maulkorb“ in tudi „Brotkorb“ je visel previsoko, zato smo ostali s svojim jezičkom

skregajo, obenem pa vidimo, da je stvar v dobrih rokah in je razloček med previdnim našim postopanjem in med avstrijskim babilonom kakor dan in noč.

Kdo bo imel glasovalno pravico?

Ker še vedno nekateri niso poučeni, kdo bo smel pri plebiscitu glasovati, še enkrat objavljamo pogoje: 1.) 1. januarja 1919 je moral dopolniti 20. leto. 2.) 1. januarja 1919 je moral stalno bivati v katerikoli občini cone A. 3.) Razun tega mora biti v eni občini cone A rojen, ali pa vsaj od leta 1912 tje pristojen ali pa od istega časa bivati v eni občini cone A. Torej prvi in drugi pogoj mora izpolniti vsak, od 3. pogoja pa en slučaj.

Nemci so se v svojem oklicu v coni B nalašč „zmotili“, češ, da zadoštuje 18. leto in na 3. pogoj pa so kar „pozabili“.

Vidimo torej, da hočejo Nemci število svojih glasovalcev umetno povečati. Torej pozor!

Gospodarske novice.

Oglje za kovače.

Ker so se čule pritožbe, da primanjkuje domačim kovačem po deželi oglja za njihov obrat, ki se občuti posebno pri nujnih popravah kmetijskega orodja, obrnilo se je poverjeništvu za kmetijstvo na merodajne faktorje in dobilo sedaj odgovor od državnega nadzorništva veleposestva kneza Auersperga, da je del zaloge oglja in ev. tudi del nove produkcije na razpolago domačim kovačem.

Radi naročil naj se obračajo domači kovači na Slovensko kmetijsko družbo (potom podružnic), na družbo Ekonom, na Gospodarsko zvezo v Ljubljani ali na Zadružno zvezo v Celju, ki bodo posredovale dobavo.

lepo za zobmi. Brusili pa smo ga seveda, samo lepo previdno pred škarjami matere Germanije. Ob kaki priložnosti pa smo kazali na jezike Italjanov, Francozov, Angležev i. t. d. in smo prav neugnano trdili: „če ga ti smejo imeti, za kaj pa mi ne?“ To nam ni šlo, pa ni šlo iz glave, čeprav so strigle škarje in visele različne „korpce“.

in vidite, danes še le vemo, da smo vendar prav imeli.

Kajti tudi Nemci so spoznali, da morajo biti pravični vsem in če prištucajo jezike nam, jih morajo tudi Srbom, Francozom, Rusom, Angležem, Italjanom, Čulukrafram, sploh kaj bi naštevali? „Deutschland über alles“.

Tako so se torej obrnili na velikega nemškega boga in na pravičnost, pa so šli korajžno z vsemi škarjami in tudi s kleščami (Hindenburgzange) po svetu ščipat vse druge jezike. Prav krvavo je bilo to delo, na milijone jezikov je za zmiraj utihnilo.

Ali tudi pravičnost ima svoj jeziček, katerega so pa menda Nemci pozabili poprej prištucati. Pa se tudi lahko pozabi! Saj ne kriči, je čisto

Proti maksimalnim cenam.

Kranjski kmetje protestirajo proti določitvi maksimalnih cen za živino.

Zahtevajo, da se uvedejo maksimalne cene tudi za industrijske pridelke, ki jih mora kmet kupovati.

Tečaj za napravo gnojišč.

Na drž. vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se vrši dne 2. in 3. marca tečaj za napravo gnojišč in gnojničnih jam. Namenjen je kmetovalcem in zidarjem, ki se bavijo s tem.

Dopisi.

Kotmara vas. V šoli nekateri otroci hitro „kapirajo“, drugi bolj počasi, tretji pa nikoli. Slednji ostanejo zmiraj pri „i“ in še umrli bi pri njem, če bi jih prej ne vzel kdo „bice“ pasti. Tako je tudi v življenju. Kar jih je pametnih, so kmalu uvideli, kje je manj plačila, boljše življenje, mir med sosedi in pravo pošteno prijateljstvo. Stopili so mirno v naše vrste in mi smo jih sprejeli z odprtimi rokami. Le „bicarji“ še nevoljno stojijo kje v kakšnem kotu in ne pridejo čez „i“. Nam je res žal za nje, kajti ni več daleč do tega, da jim vrnemo vso ljubezen in dobroto. Še je čas, pridite, da bomo vsi za enega in eden za vse.

Grebinj. 31. januar je dan, ki ga je treba napisati v grebinjsko domačo kroniko. Zvečer tega dne se je zbralo lepo število občanov v starem šolskem poslopiju, kjer je bil krst novorojenega otroka: ustanovni občni zbor Čitalnice in javne ljudske knjižnice za Grebinj in okolico. Takoj je pristopilo nad 20 članov, iz katerih se je izbral sledeči pripravljalni odbor: G. inž. Božič predsednik, g. župnik Holec in g. naduč. Musič odbornika, g. Marija Potočnik in Barbara Miklav iz Stare vasi odbornici. V društvo imajo pristop vsi poštenjaki neglede na narodnost. Nato smo zapeli nekaj narodnih pesmi pod vodstvom g. Modriča in si

zaigrali na citre. Večer je bil lep in zabava domača.

Dravograd. Veselica Narodne čitalnice je nepričakovano dobro uspela. Zabavali smo se ob lepem petju čitalničnega zbora. Neka oseba ženskega spola, poznana kot izzivalka, je hotela s svojim podlim obnašanjem izzivati, na kar se ji je v odgovor zapelo par narodnih pesmi in nabralo za čitalnico 800 K. Za enkrat ji bodi povedano, da vse njeno rovarenje proti Čitalnici ne bo nič pomagalo, če pa to ne bo pomagalo jo bomo pa še malo bolj razkrinkali.

Galicija. Most čez Belo, ki je bil v lasti občine Galicija, se je vsled velikega naplava imenovane reke porušil. Ker je naša občina po večini zelo revna, so bili občani v velikih skrbih, kje se bo vzel denar. Škoda se je cenila nad 12.000 K. Priskočila nam je na pomoč vojaška oblast ter nas rešila teh neljubih stroškov. Vojaki so z delom že pričeli in upati je, da bo novi most v kratkem dograjen.

Velikovec. Freie Stimmen objavljajo dne 1. februarja t. l. čisto na zadnji strani v članku „Das Mass ist über-voll“, toliko laži, kolikor stavkov z očitnim namenom, kakor navadno, da bi očrnilo in obrekovale jugoslovanske oblasti. Freie Stimmen se res lažejo, kakor cigani. Mislijo pač, če bomo fejest osirali in obrekovali, potem nam bo morda še kdo verjel. Iz celega lažnjivega članka hočemo resnici na ljubo samo to priliti, da ni res, kar trdi omenjeni list, da bi bilo iz političnih razlogov v Velikovcu zaprtih 400 oseb. Res je, da so samo 3, reci tri osebe kaznovane po politični oblasti na sodišču v Velikovcu v zaporu; od teh 3 oseb imata 2, (reci dva) 3 dnevno zaporno kazen.

Vobre. Za Malgajev spomenik so darovali gg. Ivan Lobnik 5 K, Juri Primož 10 K, Martin Colbauer 2 K, Boštjan Cikulnik 6 K, Anton Cikulnik 10 K. Vsi Šmarčani. Bog plačaj!

tih in pokaže samo na levo ali na pravo. In ta jeziček se ni nagnil na nemško stran, nemški jezik je bil seveda prelahak proti vsem drugim jezikom in je moral zlesti zopet za lastne zobe nazaj.

Pa glejte čudo! Nemški jezik, ki je bil dosedaj tako trdobočen, je nenkrat od svetega duha navdahnjen. V vseh šprahah kriči in vpije: „kruha, kruha in kruha!“ Vozi se v Pariz, Prago in Beograd, Italjane mora imeti kar pri sebi v Celovcu in Beljaku, skratka: „Der Brotkorb hängt höher“, Namreč v Parizu, Pragi in Beogradu.

Ja, pa še več! Nemškega jezika ne spoznaš več, prmejdunaj, da ga ne spoznaš! Piše in govori slovensko, celo s trobojnicami. Iz vsake besede in vrstice mu gledajo ven gladne oči. Zato čuješ tudi samo besedo: glad.

Kje je glad? V Nemški Avstriji? O, ne, on pravi, da pri nas v Jugoslaviji. Zato so pa v Beogradu rekli: „Dobro, če je pri nas glad, potem pa ne pošljemo nič več za vaše želodce!“

To je pa zopet razburilo delavce v Nemški Avstriji. Z rudečim, a plamtečim jezikom so svojim nacelnom (na-

cijonal) izjavili, da s takimi lažmi od nas prevzamejo strašno odgovornost. Milijoni nemških ljudi bodo umrli od gladi in mraza. Tako so obesili „Maulkorb“ na bele jezike — pardon — gobce.

in tako bi imela torej naša ušesa mir pred temi jeziki.

Pa ne še, Jaka! Imamo namreč še eno sorto jezikov, najbolj čudno. Pomislite, tudi papagaj ima jezik. In ta jezik zna samo eno vižo, več se jih ne nauči, ker ima trdo butico. To vižo goni venomer. Kakor lajnar lajne na sejmu. Tudi pri nas imamo papagaje, jezike imajo, rejeni so, svoje viže so se naučili v Celovcu.

Ljudje božji, poznamo škarje, Brotkorb, Maulkorb ali te metode vendar niso za jezike takih tičev! Kaj početi? Škarje niso za nič, kar papagaj jezika sploh ne prikaže iz kljuna, Brotkorb tudi ne, ker so vsi ti papagaji že tako preveč rejeni, Maulkorb pa ni za kljun. Kdo pozna dobro sredstvo. Dajte nam dober svet!

(Op. ur.) Že vemo, letance jim bomo postrigli po v foglež jih bomo djali, v takšnega ki ima zamrežena okna.

Vobre. Mežnarjev Zepej pride s svojo vojsko. Kedaj? Dne 10. febr. 1920 Vobrijani, pripravite slavoloke! Razobesite zelene zastave, pride vaš general. Spoznali ga boste po tem, da bo je zdil šimeljna zadensko, rep bo pa v zobeh držal. Mama Klančnikova so tako rekli, mi ne moremo nič za to.

Mali Št. Vid. Dne 1. t. m. je odšlo od tukaj precej vojakov v civil. Nemci so že zopet mislili, da jim je Bog storjene grehe odpustil ter jim odprt pot čez mejo v paradiz. Ceta truma lačenbergerjev je prišla na mejo, da bi šli tolažit „die bedrohten Brüder in Velikovec“. Pa nič ni bilo. S praznimi torbami so morali nazaj, ker „die gute alte Zeit“ še ni prišla. Oá, mav še le počajte!

Loga vas. (Poroka). Nikjer ni tako lepo, ko tu na luštnem, visokem Otožu. Tako je rekel tudi Nace, ko je prvič zagledal našo majhno, prijetno vasico. Zato je sklenil v svojem srcu: „Tu bom ostal, tu si bom izbral svojo prihodno domovino“. Bival je lansko leto med nami. Zapustil nas je rekoč: „Kmalu se zopet vidimo“. In res, pretoklo je komaj par tednov in že je prišel v svatovski obleki. Izbral si je nevesto iz naše srede, Urško Mičina, p. d. Urablo. — Bila je več let članica Marijine družbe. Zgubile smo res pridno in pošteno sestro. Spremile smo jo 26. jan. k svatovski maši. Zelimo obilo sreče in se velimo, da smo dobile soseda zavednega Slovenca. Otožanke.

Borovlje. Pred teden dni, ko sem bil v Celovcu, sem tam srečal mi dobro znanega prijatelja. Tožil mi je, da delavstvu radi pomanjkanja živeža zelo slabo gre, ter da vlada med nižjim ljudstvom velika obupanost in razburjenje. Jaz sem mu odgovoril, da si delavci in Celovčani ta žalostni položaj lahko zboljšajo s tem, da pokličejo Jugoslovane; ravno delavsko ljudstvo bi največ profitiralo, če se bo moglo zopet pošteno najesti. Na to mi je moj prijatelj ki je sam delavec in sicer organiziran socijalist dobesedno odgovoril:

Veš, mi delavci to dobro vemo, kar mi Ti sedaj svetuješ, ali naši strankini voditelji so iz sebičnih razlogov drugega mnenja. Mi delavci smo prepričani, da bi nam v Jugoslaviji boljše šlo, ne samo radi prehrane, ampak tudi politično, ker vidimo, da bojo tudi v Nemški-Avstriji, če ne pride do poloma, v kratkem prišli krščanski socijalisti sami na vlado in socijalisti, torej delavci ne bojo več imeli veliko za govoriti. V Jugoslaviji pa so itak socijalisti v vladi in bojo tudi zmiraj ostali, ker se tam država narodno razvija.

Vzrok, da celovski delavci še ne spoznajo, kam naj se odločijo, je pa drugi. Voditelji jih napačno informirajo, kakšen je položaj — Florijan Gröger se boji za svoj državnozbornski mandat, Lukas, ki je bil enkrat črevljár, upa postati deželni predsednik in Frossich celovski župan.

Vsi ti voditelji se bojijo v Jugoslaviji za svoja mesta in zato so danes vam še nasprotniki. — Kako bo v dveh ali treh mescih, tega pa jaz ne vem. Slovenski delavec.

Globasnica. Za Malgajev spomenik v Guštanju so darovali do sedaj: Nabiraina pola g. Drago Miložič 906 K, osobje okr. glav.

Celje 100 K, g. J. Kovačič, naduč. Št. Vid v Podj. 35 K, orožn. post. Labud 25 K, učiteljstvo mešč. šole v Velikovcu 30 K, post. urad drž. žel. Sv. Peter v Sav. dol. 107 K, g. D. Roškar, župnik, Št. Ilij, Mislinja 100 K, D. D. o. oddelke potnih listov, Ljubljana 40 K, okrajni šolski svet Maribor 100 K, častniška obednica dravske div 323-14 K, g. I. Kasson, postajenač., Prevalje 86 K, g. Franjo Čebule 20 K, občinski urad Črna 127 K, obč. Planina vas 8-50 K, sol. vodstvo Šmihel pri Pliberku 222 52 K, Fr. Voršic sod. ofc., Sl. Gradec 144-84 K, okrajno sodišče Dobrla vas 34-66 K, posojilnica Celje 100 K, šol. vodstvo Prevalje 54 K, obč. urad Žitara vas 28-10 K, orožn. post. Dobrovnik (Prekmurje) 10 K, P. Koschier, okr. š. nadz. Velikovec 565 K. Skupaj 3321 K 76 v. V imenu odbora se vsem darovalcem prav prisrčno zahvaljujem. Drago Miložič, blagajnik.

Hodiše. Za društveni dom izobraževalnega društva „Zvezda“ v Hodišah so darovali: G. dr. Ferjančič 30 K; gg. dr. Korenčan, Maks W., F. K., B. K., Janko Kovač, Edi Ropač, Tratnik, K. N., Edi baron Haan, kpt. M. L. po 20 K; gg. kpt. Kolšek, por. Pojuk, F. L., Pošinger, Valnar po 10 K; g. Kuntarič 6 K; g. Birska 4 K; Drago Bitenc in dr. Val. Mörtl po 1 K; Drago Kričej, Slayko Niševicer in Paul Kričie po 2 K. Nabrala g. Drago Bitenc in gdč. Zorka Jovainig ob priliki ljudske veselice v Ribnici dne 5. okt. 1919. Nadalje so darovali: Gg. Zwander in Grafenauer Kl. po 4 K; R. Stermecki, Celje 20 K, Franc Čuček, Ptuj 1000 K, P. Magdič, Ljubljana 30 K; L. Fürsager, Radvoljica 10 K, uradniki iz Ljubljane 326 K, „Sokol II“ Ljubljana 90 K, K. Jesenice 195 K, Neimenovani, Rožek 50 K, Kmetijska podružnica v Trbovljah 90 K. Nadalje sta nabrala ob priliki prireditve dne 26. okt. 1919 v Ribnici g. Sl. Niševicer in gdč. Milka Kaufič od: G. A. Štritof 5 K; Prosekar Tom. 3 K; Prosekar Zorka, Hrovat Ivan, nar., G. K., Fr. Šekmon, M. Tratnik, Gretka Obned, Jovainig Zorka, Anica Obned, Ivan Lovrenšek po 2 K, Železnice na kolodvoru Špilje: g. Pojavnik Vinko 20 K, gg. Persolja Filip, Hrbič Fr., Valentič Jos., Kruk Iv., Kresnik Ferdo, Novak Gabr., Bračun Ant., Plohl Ant., gdč. Potočnik Maria po 10 K, gg. Karl Bitežnik in Al. Bitenc po 4 K, gdč. Marija Bitenc 5 K, gg. Franjo Bitenc, Ivan Bitenc in gdč. Marija Hubad po 2 K.

Grabštanj. V nedeljo, dne 18. jan. je priredila tuk. šol. mladina pod vodstvom učiteljstva veselico v prid revnim šolarjem. V Grabštanju smo videli kaj takega prvič, zato nam ostane ta prireditve trajno v spominu. — Moramo priznati, da je nastopala mladina pri obeh vprizorjenih igratih: kakor tudi pri deklamacijah in petju dokaj samostojno in sigurno. Grabštanjčani, nekateri trdite, da slovenska šola ni za vas in vaše otroke! Ravno tega dne so vam vaši lastni otroci ovrgli to trditev. Vsa čast učiteljstvu, ki je v tako kratkem času izurilo otroke za to. Tudi v gmotnem oziru je veselica dobro uspela, ker je prinesla „500 K“ naši revni šolski mladini. — Otroci so zelo vneti, da bi se učili še za nadaljne prireditve, kar se jim bode ugodilo. Želimo delavnemu učiteljstvu, kakor tudi vsem pridnim otrokom prav obilo uspehov.

Bistrica v Rožu. G. Andrejčič veleposestnik v Mačah in gerent občine Bistrice v Rožu, je pred kratkim peljal z vozom težko bolno mater v bolnico v Celovec. Vse predpisane listine je imel v redu. Dospevši v mesto, je opazil, da se ga zasleduje. Kmalu nato je bil aretiran in peljan pred uradnika s činom podpolkovnika. Ta ga je nadržal, da je jugoslovanski agitator. Rekel je: „Jugoslovanske oblasti kaznujejo naše ljudi, če pridejo tja, s tisoč in več kron globe in jih zaprejo po 14 dni. Jaz Vas pa kaznujem samo s sto kronami ali pa teden dni zapora. Ali bodete plačali? Če ne, takoj v zapor“. Ker se je g. Andrejčič bal, da mu ne bi med tem njegovega dragocenega konja ukradli, plačal je hitro zahtevano svoto. Ko je pa prosil za potrdila za plačan denar, odgovoril mu je uradnik: „kaj vi si upate potrdilo zahtevati. Glejte, da se zgubite, Vi nesramni lopov, sicer Vas vržem ven!“ — To je nemška kultura!

Tovarna v Bistrici v Rožu je še vedno zaščitnica še nemško mislečega prebivalstva. Evo dokaze: Če pride slovenski delavec — nima dela. Ko pa pride Nemeč ali nemčur,

je takoj sprejet. Uradnika Srebernick, kateri se je z orožjem v roki bojeval proti Jugoslovanom, je pregnal glad iz Nemške Avstrije nazaj. Bil je takoj sprejet v službo. Sin uradnika Čopa, katerega so pa brez vzroka v Celovcu iz šole vrgli samo zato, ker je Slovenec kateri je zmožnejši od Srebernick-a — je doma brez službe. Tega se ne sprejme v službo, da bi se že tako nesrečni družini pomagalo. Družine ubežnikov v Nemški Avstriji so še vedno v tovarniških stanovanjih, dobivajo še vedno podpore in vse ugodnosti od tovarne, zato pa seveda pridno agitirajo proti Jugoslaviji.

Družina ubežnika Pschernigg, pristojna v Spittal ob Dravi stanuje še vedno v pod sekvester postavljenemu stanovanju barona Heildorfa. Tam je zbirališče vseh nemčurjev. Ko so Nemci zasedli Bistrico je bila takoj mnogobrojna družina slovenskega orožniškega poveljnika iz istega stanovanja na cesto vržena. No in mi? Merodajne osebe zganite se vendar!

Dnevne novice.

Galicija. Dne 28. jan. je umrl v Abrijah Jožef Butej, p. d. stari Borovec, v starosti 82 let. Svetila mu večna luč! Žalujoci Borovčevi rodbini pa izrekamo naše sožalje. Komaj smo položili tega k zadnjemu počitku, že je začel zvoniti zvon novo smrtno pesem. Dne 2. t. m. je zatisnil za vedno svoje trudne oči Rok Slugovec, p. d. Kužnik iz Vilštanja. Rajni je bil znan kot dober, iznajdljiv samonk, ki je bil vsakemu delu kos: Blag mu spomin.

Djekše. Pokopali smo Marjeto Rebernik, p. d. Štrufejevo mater. Preživela je 3 do 4 vrste sosedov, z vsemi vedno v miru in najboljši slogi. Bila je krščanska, slovenska korenina, vzgled vseh mater in gospodinj. Njen krasni pogreb je pokazal, da smo jo imeli radi. Dolga procesija se je vila od Štrufeja proti Djekšam. dasiravno je meja na nemško stran zaprta. Pogreb je bil najboljši odgovor na napade nemških časopisov na Štrufejevo, Lesjakovo in županovo hišo in družino.

Bistrica pri Pliberku. Matija Sorman, rojen leta 1834 v Kropju. okraj. Radolice na Kranjskem, pristojen v našo občino je zmrznil dne 18. jan. na kolodvorski cesti na Zgornji Bevšaki. Smrti je bila kriva velika starost in šibkost.

Djekše. Zahvala. Srčna hvala vsem dobrotnikom, sosedom in prijateljem, ki ste našo ljubo mater v zadnjem času njene boleznin posetili in tolažili in vsem, ki ste rajni izkazali zadnjo čast v tako obilnem številu, posebno pa požarni brambi in g. župniku Benetku za ganljive nagrobne besede.

Djekše, 4. febr. 1920.

Žalujoca rodbina Josip Kicova.

Politične novice.

Čehi in Jugoslavija.

Češko zunanje ministerstvo je ustvarilo poseben odsek, ki bo delal za zblizanje in prijateljstvo med nami in in Češko-slovaško republiko.

Jadransko vprašanje.

Francoska vlada bo podpirala vsak predlog, naj pride iz Rima ali Beograda, samo da bo mogoč sporazum med Jugoslavijo in Italijo. V Parizu so se že sprijaznili z mislijo, da bodo to vprašanje morali reševati še enkrat. Gotovo ga bodo sedaj malo bolj pravično rešili.

Naše prireditve.

Dravograd. Na pustno nedeljo, 15. febr. priredijo tu naseljeni begunci iz okupiranega ozemlja v hotelu „Korotan“ plesni venček v prid begunskim sirotam. Sodelovala bodeta popoln salonski orkester iz Slovenjega gradca in pevski zbor tukajšne Narodne čitalnice. Zanimanje za to pomembno prireditev je velikansko. Predpriprave za to se že vrše z vso požrtvovalnostjo. Izven Dravograda stanujoči Krašovci, Brici, Vipavci in Tolminci naj blagovolijo vzeti to na znanje in prihiteli k nam, da se bomo prav po domače pozabavali. Vabljeni so tudi drugi, ki z nami sočustvujejo. Reklame ne bomo delali nikake, dolžnost vsakega je, da čimveč prispeva k tej prireditvi. Morebitne darove v denarju sprejema šolsko vodstvo v Dravogradu.

Globasnica. V nedeljo, dne 15. febr. priredi „Odbor za Malgajev spomenik na Koroškem“ v prostorih gostilne Seifritz ljudsko veselico z zanimivim sporedom. Ker je čisti dobiček namenjen Malgajevemu spomeniku, se prosi mnogobrojne udeležbe. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina 2 kroni.

Odbor za Malgajev spomenik.

Kotmara vas. Na veselico „Gorjancev“ dne 15. febr. pri lcu opozarjamo naše občinstvo. Nastopi tudi moderni copernik. Otroke pustite doma.

Vogrče. Na pustno nedeljo priredi naše izobraževalno društvo popoldne ob treh shod s šaloigrami „V ječi“ in „Poštna skrivnost“. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Dobrla vas. Na pustno nedeljo se vrši ob treh popoldne pri Čičmanu veselica tukajšnega izobraževalnega društva. Uprizorijo se „Trije tički“. Vmes petje domačega pevskega zbora. Ta prireditev našega društva je prva po petletnem odmoru za časa vojske.

Pribla vas. Vabimo k predpustni veselici, ki se vrši dne 15. febr. točno ob pol treh popoldne. Uprizori se trodejanka „Tri sestre“ in burka „V ječi“. Razentega petje in deklamacije. Po predstavi prosta zabava s plesom. K obilni udeležbi vabi vse ljubitelje zabave odbor

Pokrče. Na pustno nedeljo ob treh popoldne priredi tuk. šolsko vodstvo šolsko veselico v prid revnim šolarjem z bogatim vspreodom.

Št. Rupert pri Velikovcu. Tukajšna Marijina družba igra na pustno nedeljo dne 15. febr. po blagoslovu ob tretji uri popoldne v telovadnici Narodne šole „Svoje glavno Minko“, igro v 4 dejanjih. Članice bodo zapele ves drugi venček narodnih pesmi. Tudi pritlikavec profesor „Vsezna“ bo nastopil in povedal marsikaj zanimivega iz svojega potovanja. K obilni udeležbi vabi vodstvo Marijine družbe.

Pliberk. Narodna čitalnica v Pliberku naznanja, da se njena prireditev dne 14. t. m. radi nepričakovanih ovir ne more vršiti. Odbor.

Žihpolje. V nedeljo dne 15. februarja ob 2. uri popoldne se vrši pri nas šolska veselica v saionu pri Rasai-ju. Spored bogat.

Otroci že komaj pričakujejo, da pokažejo svojo umetnost. Zato vabi šolsko vodstvo, da se udeležite v obilnem številu, ter tako pokažete zanimanje za našo decu in njej sami napravite veliko veselje. Čisti dobiček je namenjen za šolske potrebščine ubožnim učencem. — Po igri prosta zabava. Šolsko vodstvo.

Za kratek čas.

Želja: Častnik nejevoljen nad vojakovo nerodnostjo ga vpraša, kaj pa je vendar po svojem civilnem poklicu? „Trgovec, gospod stotnik“. „Kaj bi storili z uslužbencem, ki bi se tako narodno obnašal?“ „Tako bi ga odpustil, gospod stotnik“.

Koroškimi prostovoljcem.

Obveščamo vse tiste koroške prostovoljce, ki so se prijavi pred ustanovitvijo „Organizacije koroških prostovoljcev“ pri „Društvu jugoslovanskih dobrovoljcev“, da je to društvo izročilo njihove prijave „Organizaciji koroških prostovoljcev“ — Organizacija koroških prostovoljcev, Ljubljana, Poljanska cesta 81.

Razglas.

Ker so nastali dvomi, ali se morajo sprejemati bankovci, ki nosijo kolke z ravnimi (neperforiranimi) robovi in so opremljeni po največ s hrvatskimi žigi, so opozarja, da so vsi bankovci, kolkovani s takimi kolki, veljavni, ako so sicer ti kolki pristni in je kolkovanje pravilno izvršeno. Torej ni nihče upravičen, da zavrača take bankovce.

Predsedstvo delegacije ministrstva financ.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20/50 poštneine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpušcaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Ženitvena ponudba.

Mlad posestnik blizu štajerske meje se želi poročiti s kmetsko hčerjo ali vdovo, staro 24—28 let. Ponudbe na upravništvo „Korošca“.

Proda se

popolno kuhinjsko pohištvo in umivalnik z zrcalom (plošča mramorna) Gostilna Kranjc, II. nadstropje, Sinča vas.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Harmonij

kupi Franc Robinik, Šmarjeta pri Velikovecu.

Dobro ohranjen „gepel“

kupi Upraviteljstvo ekonomije Helldorff, Grebinj.

Kupim

poljsko kovačnico (Feldschmiede) Janez Stražnik, Toisti vrh, Grebinj.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.